

Nagykorú lettél. Hirtelen
elzúg előttem mindenem,
táncaim, szerepléseim,
sötétségeim, fényeim,
városaim, életeim,
démonom és az Istenem.

Demény Péter 27

Nagykorú lettél. Végtelen
borult rám a sok fénytelen
éjszaka, véges nappal,
évek egyetlen pillanattal,
szárnyak szépségtapasszal,
és a fűrészkes félélem.

NAGYKORÚSÍTÁSRA

Ágóónak

Az álmaim, a bűneim,
a primadonna rímeim,
a földrengéses ritmusok -
bennük színpadi szív zuhog -,
belül-porondos cirkuszok,
alagútjaim, sínjeim.

És mindezek között a gyermek,
akit partján a mély vizeknek
s a vizekben is vittem én,
akiben mindig hittem én,
aki ellen vétettem én,
s akit most magamból kimetszek.

De visszametszek azon nyomban:
ha nem vagy itt a két karomban,
akkor is itt vagy mindig bennem,
lélegzetemben, ihletemben,
lépteimben és szerelmemben,
a szobámban, s majd a síromban.

Ennyi különös bűn után,
nincs más mit mondani talán:
szeretlek, hidd el, Ágota,
nyugodni nem fogok soha,
csak áltatom magam, noha
folyton látogat a magány.